Lietas Nr. 128052613
Lietas arhīva Nr. 104AA-0252-14/27

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā **2014.gada 7.aprīlī**

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesneseD.Kalniņa,

tiesneses I.Brimerberga, B.Būmeistere

sakarā ar /pers.C/iesniegto apelācijas sūdzību, izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.novembra spriedumu /pers. C/, personas kods /personas kods/, saukts pie administratīvās atbildības un sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk spriedumā LAPK) 175.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu,

k o n s t a t ē j a

2013.gada 16.septembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 9.rotas kārtībnieks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA 985469-1458 par to, ka 2013.gada 15.septembrī plkst.23.40Rīgā, Esplanādes ielā 8 /pers. C/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgām prasībām pildot dienesta pienākumus – uzrādīt un nosaukt personas apliecinošus dokumentus un savus datus.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc LAPK 175.panta.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.novembra spriedumu /pers. C/ atzīts par vainīgu LAPK 175.panta paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un viņam piemērots naudas sods Ls 50.00 apmērā.

Tiesa atzinusi, ka pārkāpēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Tiesa konstatējusi, ka /pers. C/ nav izmantojis savas likumā paredzētās tiesības – iesniegt paskaidrojumu par fiksēto administratīvo pārkāpumu un norādīt uz būtiskiem apstākļiem un argumentiem, kas norādītu uz nepamatotu protokola sastādīšanu. Līdz ar to, tiesai nav iespējas izvērtēt viņa sākotnējo attieksmi pret fiksēto pārkāpumu un paskaidrojumus par notikušo.

Izvērtējot tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus kopsakarībā ar policijas darbinieku ziņojumiem, tiesas sēdē uzklausītajām liecinieku /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ liecībām, kā arī paša /pers. C/ paskaidrojumiem, tiesa konstatējusi, ka administratīvais pārkāpums kvalificēts pareizi pēc LAPK 175.panta.

LAPK 175.pants nosaka, ka par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, uzliek naudas sodu līdz divsimt latiem vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Tādējādi, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības par minētajā pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu, jākonstatē, ka kāds no LAPK 175.pantā norādītajiem subjektiem sabiedriskās kārtības vai dienesta pienākumu pildīšanas laikā ir izteicis konkrētai personai likumīgu rīkojumu vai prasību un persona ir ļaunprātīgi, tas ir, apzināti nepamatoti, atteikusies pakļauties izteiktajam rīkojumam vai prasībai.

Tiesa norādījusi, ka saskaņā ar Likuma „Par policiju" 10.panta 1., 2. un 6.punktu policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, ielās, laukumos, parkos, sabiedriskā transporta līdzekļos, lidostās, ostās, stacijās un citās publiskās vietās, lai garantētu personu un sabiedrības drošību; reģistrēt informāciju par noziedzīgiem nodarījumiem un citiem likumpārkāpumiem un par personām, kas tos izdarījušas, kā arī par notikumiem, kuri apdraud sabiedrības drošību, un nekavējoties reaģēt uz tiem, kā arī ziņot kompetentām amatpersonām par uzzinātajiem notikumiem, kuri apdraud personu, sabiedrības vai valsts drošību; novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības. Savukārt no minētā likuma 12.panta 1., 2. un 4.punkta izriet, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības: [..] pārbaudīt personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, personību apliecinošos dokumentus, kā arī citus

dokumentus, kas nepieciešami to tiesību normu ievērošanas pārbaudei, kuru izpildes kontrole un uzraudzība uzdota policijai; sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem; likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt policijas iestādē likumpārkāpējus, izdarīt viņu personas apskati, mantu un dokumentu izņemšanu un apskati, administratīvi aizturēt likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai, kā arī piemērot viņiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc piekritības.

Tiesa, izvērtējot tiesas sēdē sniegtās policijas darbinieku /pers. F/, /pers. H/ un /pers. E/ liecības, secinājusi, ka policijas darbinieki pamanīja /pers. C/ vadīto automašīnu dēļ tā, ka automašīnai nebija iedegtas tuvās gaismas un automašīna brauca nedroši, līkumojot pa ceļu. Tādejādi policijas darbinieku rīcība, apturot transportlīdzekli, ir bijusi likumīga un ņemot vērā policijas darbinieku aizdomas par iespējamu izdarītu Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, viņiem saskaņā ar likumu „Par policiju" bija tiesības pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja personas dokumentus.

Tiesa atzinusi, ka lietā nav gūts apstiprinājums /pers. C/ norādītajam, ka policijas darbinieki nav bijuši formās, tādēļ viņam bijušas šaubas par šo personu identitāti. Minētais neapstiprinās ne ar paša /pers. C/ teikto, ne liecinieku liecībām, jo, kā noskaidrots tiesas sēdē, /pers. H/, dodoties pie apturētās automašīnas, nosauca savus personas datus un amatu, turklāt pēc /pers. C/ lūguma uzrādīja arī dienesta apliecību. No liecinieku liecībām un sastādītajiem ziņojumiem izriet, ka /pers. C/ atteicās nosaukt savus personas datus un uzrādīt personu apliecinošus dokumentus.

Tiesa lietā nav konstatējusi apstākļus, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti vai arī norādītu uz ieinteresētību sastādīt protokolu tieši /pers. C/. Uz policijas darbinieka objektivitāti norāda arī tas, ka policijas darbiniekiem nevar būt nekāda ieinteresētība attiecībā tieši pret konkrēto pārkāpēju, jo viņš ir viens no daudziem iespējamajiem pārkāpējiem, ar kuriem policijas darbiniekam ik dienu jāsastopas, pildot savus dienesta pienākumus.

Liecinieces /pers. G/ sniegtās liecības tiesa vērtējusi kā palīdzēšanu /pers. C/ izvairīties no administratīvās atbildības, jo lieciniecei ir draudzīgas attiecības ar /pers. C/.

Lai gan policijas darbinieki tiesas sēdē noliedza /pers. C/ apgalvojumus par to, ka viņš esot uzrādījis savus dokumentus, parādot tos policijas darbiniekam, bet neizlaižot no savām rokām, tiesa atzinusi, ka policijas darbiniekam, pildot savus dienesta pienākumus un pārliecinoties par aizturētās personas identitāti, ir pienākums pārliecināties par uzrādīto dokumentu īstumu, ko nevar izdarīt diennakts tumšajā laikā sliktā apgaismojumā no attāluma, nepaņemot šos dokumentus rokās.

/pers. C/ tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, kā arī rakstveida paskaidrojumus tiesa atzinusi kā nepatiesus, sniegtus ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības.

Tiesa, nosakot sodu, saskaņā ar LAPK 32.pantu, ņēmusi vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, un atzinusi, ka soda mērķi var panākt, uzliekot naudas sodu.

Par minēto spriedumu /pers. C/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka pilnībā nepiekrīt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumam, tiesas sēdes protokolam, administratīvā pārkāpuma protokolam Nr.PA985469-1458.

Norāda, ka lēmumā konstatētais par to, ka 2013.gada 15.septembrī /pers. C/ ļaunprātīgi nepakļāvās policistu likumīgajām prasībām ir meli, jo viņš nav veicis tāda veida darbības, kas būtu definējamas kā nepakļaušanās policijas darbiniekiem. Viņam nebija skaidrs, ka trīs personas, kuras izskrēja no automašīnas, ir policijas darbinieki, jo šīm personām nebija galvassegas, policijas zīmes uz apģērba, zīmītes ar vārdu un uzvārdu, personas bija ģērbušās parastā tumšā apģērbā. Šīs trīs personas, kas nestādījās priekšā, ar lukturīša gaismu spīdināja uz /pers. C/ un /pers. G/ acīm, tādējādi nodarot viņiem dziļas morālas un fiziskas ciešanas, kā arī minētās personas sāka bļaut uz /pers. C/ un pieprasīja viņiem atdotu savus dokumentus, vadītāja apliecību un automašīnas tehnisko pasi.

Tiesa lēmumā ir norādījusi, ka pēc tam, kad policijas darbinieks /pers. H/ uzrādīja savus dokumentus, arī /pers. C/ uzradīja savus dokumentus policijas darbiniekam, taču lēmumā nav norādīts, ka policijas darbinieks uzradīja savus dokumentus tikai pēc tam, kad /pers. C/ no sava tālruņa pazvanīja uz numuru 112.

Lēmumā nav norādīts, ka policijas darbinieks /pers. H/ mutiski nosauca savus dienesta datus pēc tam, kad uzrādīja savus dokumentus, bet viņš nevarēja izlasīt, kas tajos rakstīts, jo bija vājš apgaismojums.

Lēmumā, kā arī tiesas sēdes protokolos norādīts, ka policijas darbinieks gribēja paņemt rokās /pers. C/ dokumentus. Vienlaikus viņi neuzrādīja nevienu normatīvo aktu, kurā būtu noradīts, ka /pers. C/ ir pienākums savus dokumentus iedot citām personām rokās, jo bija vājš apgaismojums. Taču lēmumā nav norādīts, ka policijas darbiniekam bija iespēja izmantot lukturīti, lai izgaismotu un izlasītu dokumentus. Kā arī lēmumā nav norādīts, ka policijas darbinieki izsauca ceļu policijas darbiniekus tikai pēc tam, kad /pers. C/ no sava tālruņa pazvanīja uz numuru 112, /pers. C/ ceļu policijas darbiniekiem iedeva savus dokumentus rokās.

Uzskata, ka lēmumā norādītais apgalvojums, ka /pers. G/ apzināti sniedza savas liecības, lai palīdzētu /pers. C/ izvairīties no atbildības, ir meli, jo katrs cilvēks pats nes atbildību par savu rīcību un darbībām. Uzskata, ka tiesnese rupji pārkāpj, diskriminē galveno vienlīdzības principu likuma un tiesas priekšā.

Norāda, ka /pers. G/ un /pers. C/ nav negatīvi noskaņoti pret Latvijas policijas darbiniekiem, Ceļu policijas darbinieki uzvedušies atbilstoši savam amatam, nespīdināja ar lukturīti acīs, nekliedza, bija ģērbti tumši zilā formastērpā, un atstarojošās vestēs, bija galvassegas, dienesta zīmes.

Norāda, ka neparakstīja protokolu, jo nepiekrīt jebkāda veida parakstiem, kas izdarīti spaidu ietekmē, viņš ir iesniedzis Petīciju dažādās valsts un starptautiskajās institūcijās. Kā arī lēmumā nav norādīts, ka policijas iecirknī Bolderājā policijas darbinieki rupji pārkāpa /pers. C/ tiesības, veica pret viņu psiholoģisko teroru, nepiešķīra tulku un advokātu, liedza primārās vajadzības. Tiesas sēdē

ir minējis, ka viņam ir astma, bet tas netika ierakstīts tiesas sēdes protokolā. Tiesas sēdes protokolā apzināti netika ierakstīti arī /pers. C/ uzdotie jautājumi, lai gan notika tiesas sēdes audioieraksts. Tiesa sēdes laikā lūdza policijas darbiniekus uzradīt protokolu par automašīnas tehniskajiem bojājumiem, taču policijas darbinieki nevarēja uzrādīt protokolu, tiesai bija zināms, ka automašīna, kuru vadīja /pers. C/, nebrauca taisni pa ceļu, jo apbrauca bedres.

Uzskata, ka lēmumā norādītais, ka visi trīs policijas darbinieki bija dienesta formastērpos, ir meli, jo /pers. C/ un /pers. G/ sniedza liecības par to, ka nebija skaidrs, ka trīs personas, kuras izskrēja no automašīnas ir policijas darbinieki, jo šīs personas nebija formastērpos. Uzskata, ka /pers. H/, /pers. E/ un /pers. I/ sniedz tiesai apzināti melīgas liecības, līdz ar ko tiesnese izmanto melīgas liecības.

/pers. C/ tiesas sēdē sniedza informāciju par pret viņu safabricēto krimināllietu par smagu un sevišķi smagu noziegumu izdarīšanu, ko īstenoja Latvijas amatpersonas, kas nav minēts tiesas sēdes protokolā.

Kā arī protokolā apzināti nav ierakstīti viņa policijas darbiniekiem uzdotie jautājumi. /pers. C/ lūdza pievienot lietas materiāliem petīciju par policijas darbinieku noziedzīgajām darbībām 2013.gada 15.septembrī, taču lūgums tika diskriminēts pēc rases pazīmēm, ar mērķi realizēt vajāšanu un represijas. Tiesa piedzenot no /pers. C/ 50 latus, vēlas liegt viņam iespēju pirkt pārtikas produktus, dzeramo ūdeni.

Norāda, ka lai apelācijas sūdzība tiktu izskatīta, bija spiests vērsties pie tulka, lai to iztulkotu no krievu uz latviešu valodu, par ko samaksāja 90 latus.

Lūdz izskatīt apelācijas sūdzību vispusīgā, taisnīgā tiesā, atklātajā procesā un atzīt /pers. C/ par nevainīgu un pilnībā attaisnot.

Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, pamats tiesu kolēģijai pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nav objektīvi konstatējams.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām. LAPK 289^{13}.panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija, izvērtējot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, tāpēc tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai.

LAPK 9.panta pirmajā daļā norādīts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai) izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības.

Kā pamatoti atzinusi rajona tiesa, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 175.panta, nepieciešams konstatēt, vai policijas darbinieks pildīja dienesta pienākumus, vai policijas darbinieka prasības konkrētajā gadījumā ir bijušas likumīgas, vai nepakļaušanās šīm prasībām ir bijusi ļaunprātīga, proti, persona apzināti nepamatoti atteikusies pakļauties likumīgai prasībai.

Likuma „Par policiju" 12.panta 2.punkts noteic, ka policijas darbiniekam ir tiesības personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, pārbaudīt personību apliecinošus dokumentus, kā arī citus dokumentus, kas nepieciešami to tiesību normu ievērošanas pārbaudei, kuru izpildes kontrole un uzraudzība uzdota policijai.

Krimināllietu tiesu kolēģija, izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes policijas darbinieku /pers. F/, /pers. H/ un /pers. E/ ziņojumos norādīto un tiesas sēdē sniegtās liecības, kas izklāstīti pirmās instances tiesas spriedumā, pievienojas tiesas secinājumam, ka policijas darbinieku rīcība, apturot /pers. C/ vadīto transportlīdzekli, ir bijusi likumīga, ņemot vērā policijas darbinieku aizdomas par izdarītu Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, un viņiem, saskaņā ar likumu „Par policiju" bija tiesības pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja personas dokumentus.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2006.gada 14.novembra spriedumā lietā Nr.SKA-454/2006, jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš ir izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākotnēji ir jāizpilda (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-454/2006*). Šī atziņa atbilst arī likuma „Par policiju" 22.panta trešajai daļai, proti, ka policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība ir saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

LAPK 243.panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā

pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto pārkāpumu, protokols sastādīts atbilstoši LAPK 248.panta prasībām, tajā fiksētās ziņas apstiprina policijas darbinieku dienesta ziņojumi un tiesas sēdē sniegtās liecības.

Tiesu kolēģija atzīst par nepamatotiem /pers. C/ iebildumus, ka policijas darbinieki nav bijuši formastērpā, līdz ar ko bijušas šaubas par viņu identitāti, jo tas ir pretrunā ar lietā nodibinātajiem faktiem.

Tāpat ir nepamatoti iebildumi, ka policijas darbinieks nav nosaucis savu amatu un personas datus, kā izriet no /pers. H/ ziņojuma un liecinātā, viņš, pieejot pie automašīnas, ir stādījies priekšā, pēc /pers. C/ lūguma uzrādījis dienesta apliecību.

Tiesu kolēģijas ieskatā lietā iegūto pierādījumu kopums ir pietiekams, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma esamību /pers. C/ rīcībā, proti, viņš ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgai prasībai, pildot dienesta pienākumus.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādi, ka policijas iecirknī, administratīvi viņu aizturot, tika ierobežotas viņa tiesības, tiesu kolēģija norāda, ja /pers. C/ radās šaubas par policijas darbinieku rīcības tiesiskumu, par to bija iesniedzama sūdzība augstākstāvošajai amatpersonai normatīvajos aktos noteiktajā kartībā.

Tiesu kolēģija par nepamatotu uzskata sūdzībā norādīto, ka tiesas sēdes protokolā apzināti neesot ierakstīti /pers. C/ uzdotie jautājumi un paskaidrojumi.

LAPK 289.^{10} pants nosaka, ka katrā tiesas sēdē tiek rakstīts tiesas sēdes protokols vai tiek nodrošināts tiesas sēdes audioieraksts.

Kā redzams no lietas materiāliem, konkrētajā procesā tika rakstīts tiesas sēdes protokols, kā arī tika veikts audioieraksts. Tiesu kolēģija norāda, ka tiesas sēdes protokols nav stenogramma, kur ir jābūt precīzi atreferētam tekstam. Par pilnīgu tiesas sēdes izskatīšanas gaitu var pārliecināties tiesas sēdes laikā veiktajā audioierakstā, kas pievienots administratīvā pārkāpuma lietai.

Tiesu kolēģija nevērtē sūdzības iesniedzēja argumentus, kas neattiecas uz konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu un neietekmē administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšanu /pers. C/ rīcībā. Turklāt, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

Tiesu kolēģija atzīst, ka /pers.C/ piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu, pārkāpēja personību, ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām.

Apelācijas sūdzībā nav norādīti jauni faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas būtu pamats pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai, un nepieļautu tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa, izskatot lietu, ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu, spriedums ir tiesisks un atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar LAPK 289.^{12} un 289.^{22} pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Apelācijas sūdzību noraidīt, Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.novembra spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Priekšsēdētāja D.Kalniņa

Tiesneses I.Brimerberga

B.Būmeistere